

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Majandus- ja kommunikatsiooniminister
määrus
terviktekst
01.01.2011
02.05.2013
RT I, 29.12.2010, 34

Energiamärgise vorm ja väljastamise kord¹

Vastu võetud 17.12.2008 nr 107

[RTL 2008, 100, 1428](#)

jõustumine 01.01.2009

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine
22.12.2010

Avaldamine
[RT I, 29.12.2010, 13](#)

Jõustumine
01.01.2011

Määrus kehtestatakse «[Ehitusseaduse](#)» § 3¹ lõike 4 alusel.

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Kohaldusala

(1) Käesolev määrus kehtestab nõuded sisekliima tagamisega hoone energiamärgise vormile ja selle väljastamise korrale.

(2) Käesolevat määrust ei kohaldata:

- 1) hoonetele, mis on tunnistatud mälestisteks vastavalt «Muinsuskaitseadusele» ja mille olemust või välisilmet muudaks energiatõhususe miinimumnõuete täitmine oluliselt;
- 2) kultus- ja tavandihoonetele;
- 3) hoonetele, mille kasutusiga on kuni kaks aastat;
- 4) tööstushoonetele, töökodadele ja madala energiavajadusega, eluruumideta põllumajandushoonetele;
- 5) hoonetele, mida kasutatakse elamiseks vähem kui neli kuud aastas;
- 6) hoonetele, mille ruumide kasulik pind on kuni 50 m².

§ 2. Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) energiaarvutus – arvutus, mille tulemusena määratakse kaalutud energiaerikasutus hoones selle standardkasutusel. Selle arvutuse lähteandmete hulka kuuluvad samuti välis- ja sisekliimat, hoone ja tehnosüsteemide kasutus- ja käiduaega, vabasoojuseid, hoone õhupidavust ning hoonet iseloomustavad andmed;
- 2) energiakandjate kaalumistegurid – tegurid, millega võetakse arvesse tarnitud energia tootmiseks vajalik primaarenergia kasutus ja selle keskkonnamõju. Energiakandjate kaalumistegurite arväärtused on määratud Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 258 «Energiatõhususe miinimumnõuded» § 3 lõikes 5;
- 3) kaalutud energiaerikasutus – energiakandjate kaalumisteguritega korrutatud aastane energiakasutus kilovatt-tundides hoone köetava pinna ruutmeetri kohta [kWh/(m²·a)];
- 4) korterelamu üldelekter – hoones asuvate korterite kasutajate ühiseks kasutamiseks mõeldud tehnosüsteemide ja elektritarvitite (nt trepikodade valgustus, küttesüsteemi osad, liftid) elektrienergia kasutus;
- 5) kraadpäev – hoone sisetemperatuuri ja välisõhu temperatuuri vahet iseloomustav näitaja, mille ühikuks on 1 °C temperatuurierinevus arvestusliku sisetemperatuuri ja ööpäeva (24 tunnise perioodi) keskmise välisõhu temperatuuri vahel;
- 6) normaalaasta kraadpäevade arv – hoone asukoha piirkonna keskmine kraadpäevade arv aastas ajavahemikus 1975–2004;
- 7) hoone tasakaalutemperatuur – temperatuur (°C), milleni tuleks hoones asuvaid ruume kütta või jahutada, et tagada hoones asuvate ruumide temperatuurile esitatavate nõuete täitmine. Õhu soojenemine

tasakaalutemperatuurist ruumi temperatuurini toimub vabasoojuse (inimestest, elektriseadmetest, elektrivalgustusest, päikesekiirgusest eralduv soojus) mõjul.

§ 3. Energiamärgis

- (1) Sisekliima tagamisega hoone või hoone osa energiamärgis võib põhineda:
 - 1) energiaarvutusel;
 - 2) mõõdetud või hinnatud energiakasutuse andmetel.
- (2) Projekteeritavale või oluliselt rekonstrueeritavale hoonele saab nõuda vaid energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamist
- (3) Olemasolevale hoonele väljastatakse üldjuhul mõõdetud või hinnatud energiakasutuse andmetel põhinev energiamärgis (edaspidi *olemasoleva hoone energiamärgis*).

§ 4. Soojusvarustuse liigid

- (1) Soojusvarustuse liigid on:
 - 1) kaugküte (asula või piirkonna mitut tarbijat või hoonet teenindava soojusvarustussüsteemi korral);
 - 2) lokaalküte (hoonekeskse soojusvarustuse korral, nt katel kortermaja keldris, pliitkatel eramus jms);
 - 3) kohtküte (ruumikeskse soojusvarustuse korral).
- (2) Juhul kui hoonele on ehitisregistris määratud küttesüsteemi liik ja see vastab tegelikkusele, määratakse soojusvarustuse liik ehitisregistri andmete alusel. Soojusvarustuse liigiks märgitakse energiamärgisel:
 - 1) kaugküte, juhul kui küttesüsteemi liik on kaugkeskküte (kaugküte);
 - 2) lokaalküte, juhul kui küttesüsteemi liik on lokaalne keskküte või soojuspumba abil saadud soojuse jaotamiseks kasutatakse lokaalset keskküttesüsteemi või elektrist saadud soojuse jaotamiseks kasutatakse lokaalset keskküttesüsteemi;
 - 3) kohtküte, juhul kui küttesüsteemi liik on elektriküte, ahju- või kaminaküte.
- (3) Juhul kui hoonele pole ehitisregistris määratud küttesüsteemi liiki või andmed selle kohta ei vasta tegelikkusele, määratakse soojusvarustuse liik lähtuvalt käesoleva paragrahvi lõikest 1.
- (4) Hoone osale energiamärgise väljastamisel tuleb soojusvarustuse liigi määramisel lähtuda selle osa kohta energiamärgise väljastamisel kogutud lähteandmetest.

§ 5. Energiaallikad

- (1) Energiaallikad on:
 - 1) soe vesi (kaugkütte korral);
 - 2) aur (mõnel juhul kaugkütte korral);
 - 3) kütus;
 - 4) elekter;
 - 5) soojuspump;
 - 6) muu energiaallikas.
- (2) Juhul kui hoonele on ehitisregistris määratud kütte liik ja see vastab tegelikkusele (see on hoone kütmisel peamiseks energiaallikaks), määratakse energiaallikas ehitisregistri andmete alusel. Energiaallikaks märgitakse energiamärgisel:
 - 1) soe vesi või aur, juhul kui hoone küttesüsteemi liik on kaugkeskküte (kaugküte);
 - 2) kütus, juhul kui hoone kütte liik on masuut, petrol, küttegaas, tahke- või vedelkütus (sh vedelgaas);
 - 3) elekter, juhul kui hoone kütte liik on elekter;
 - 4) soojuspump, juhul kui hoone kütte liik on maaküte või välisõhult saadav soojus;
 - 5) muu energiaallikas, juhul kui hoone kütte liik on muu, mis ei ole välisõhult saadav soojus.
- (3) Juhul kui hoonele pole ehitisregistris määratud kütte liiki või andmed selle kohta ei vasta tegelikkusele, määratakse energiaallikas lähtuvalt käesoleva paragrahvi lõikest 1.
- (4) Hoone osale energiamärgise väljastamisel tuleb energiaallika määramisel lähtuda selle osa kohta energiamärgise väljastamisel kogutud lähteandmetest.

2. peatükk ENERGIAARVUTUSEL PÕHINEVA ENERGIAMÄRGISE VÄLJASTAMINE

§ 6. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise vorm

- (1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamisel jaotatakse hooneid sõltuvalt nende kasutamise otstarbest järgmistesse kategooriatesse:

1) elamute kategooriasse kuuluvad kõik hooned, mille kasutamise otstarbe kood vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 26. novembri 2002. a määrusele nr 10 «Ehitise kasutamise otstarvete loetelu» algab numbriga 11;

2) mitteelamute kategooriasse kuuluvad kõik hooned, mille kasutamise otstarbe kood vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 26. novembri 2002. a määrusele nr 10 «Ehitise kasutamise otstarvete loetelu» algab numbriga 12.

(2) Elamute kategooriasse kuuluva hoone energiaarvutusel põhinev energiamärgis peab olema käesoleva määruse lisas 1 toodud vormi kohane.

(3) Mitteelamute kategooriasse kuuluva hoone energiaarvutusel põhinev energiamärgis peab olema käesoleva määruse lisas 2 toodud vormi kohane.

§ 7. Hoone energiatõhususarvu määramine

(1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamisel määratakse hoone energiatõhususarv Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 258 «Energiaarvutuse miinimumnõuded» kohase energiaarvutuse alusel.

(2) Juhul kui projekteeritava või oluliselt rekonstrueeritava hoone vastavust energiatõhususe miinimumnõuetele on tõendatud Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 258 «Energiaarvutuse miinimumnõuded» § 38 lõikes 2 sätestatud korras, on hoone või selle osa energiatõhususarv võrdne sama määruse § 3 lõike 2 punktides 1–6 sätestatud hoone või selle osa kasutamistotstarbele vastava energiatõhususarvu piirväärtusega.

§ 8. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamise ja kehtivuse kuupäeva määramine

(1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamise kuupäeva määratakse kindlaks hoone energiatõhususarvu ja hoone kasutamise otstarbe alusel vastavalt käesoleva määruse lisas 4 antud energiatõhususarvu skaalale.

(2) Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonetele väljastatakse üks ühine energiamärgis, valitakse energiatõhususarvu skaala kasutamise selle otstarbe järgi, mille osakaal kütava pinna järgi on hoonetes kõige suurem. Energiaarvutusel põhinevaid energiamärgiseid võib väljastada ka kõikide hoonete kasutamise otstarvete kohta eraldi juhul, kui energiamärgised väljastatakse samaaegselt kõigile ühesuguse kasutamise otstarbega hoonete osadele. Iga kasutamise otstarbe kohta väljastatakse sellisel juhul üks energiaarvutusel põhinev energiamärgis.

§ 9. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamise ja kehtivuse kuupäeva määramine

(1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamise kuupäeva määratakse hoone ehitusprojekti koostanud projekteerimisettevõtja. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise väljastamise kuupäev on sama, mis ehitusprojekti või asjakohase ehitusprojekti osa projekteerimisettevõtjalt tellijale üleandmise kuupäev.

(2) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise kehtivuse lõpp määratakse «Ehitusseaduse» alusel. Juhul kui hoone valmimise aeg ei ole teada, jäetakse energiaarvutusel põhineva energiamärgise kehtivuse kuupäev määramata.

(3) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise, millele ei ole määratud kehtivuse kuupäeva, kehtivus määratakse ehitusettevõtjalt tellijale ehitise üleandmist tõendavate dokumentide alusel.

3. peatükk OLEMASOLEVA HOONE ENERGIAMÄRGISE VÄLJASTAMINE

1. jagu Olemasoleva hoone energiamärgise vorm

§ 10. Olemasoleva hoone energiamärgise vorm

(1) Olemasoleva hoone energiamärgise väljastamisel jaotatakse hooned sõltuvalt nende kasutamise otstarbest kahte kategooriasse:

1) elamute kategooriasse kuuluvad kõik hooned, mille kasutamise otstarbe kood vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 26. novembri 2002. a määrusele nr 10 «Ehitise kasutamise otstarvete loetelu» algab numbriga 11;

2) mitteelamute kategooriasse kuuluvad kõik hooned, mille kasutamise otstarbe kood vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 26. novembri 2002. a määrusele nr 10 «Ehitise kasutamise otstarvete loetelu» algab numbriga 12.

(2) Olemasoleva hoone energiamärgis koosneb neljast osast:

- 1) tiitelleht (ühel lehel);
- 2) energiasäästu meetmete loetelu (ühel tiitellehele järgneval lehel);
- 3) kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikud lähteandmed;
- 4) kaalutud energiaerikasutuse arvutus.

(3) Elamute kategooriasse kuuluva hoone olemasoleva hoone energiamärgise tiitelleht peab olema käesoleva määruse lisas 5 toodud vormi kohane.

(4) Mitteelamute kategooriasse kuuluva hoone olemasoleva hoone energiamärgise tiitelleht peab olema käesoleva määruse lisas 6 toodud vormi kohane.

(5) Olemasoleva hoone energiamärgise meetmete loetelu peab olema käesoleva määruse lisas 7 toodud vormi kohane.

§ 11. Kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikud lähteandmed

(1) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalike lähteandmete osas tuleb esitada vähemalt alljärgnev teave:

- 1) hoone ehitisregistri kood. Kui taotletakse olemasoleva hoone energiamärgist hoone osale, näidatakse ka hoone osa identifitseerimist võimaldavad andmed (nt korteri number);
- 2) hoone ehitusaasta. Juhul kui hoones on läbi viidud energiakasutust olulisel määral mõjutav rekonstrueerimine, näidatakse nende rekonstrueerimistööde loetelu koos nende teostamise aastaga;
- 3) hoone või selle osa, millele energiamärgist väljastatakse, köetav pind (m²). Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonetele väljastatakse üks ühine energiamärgis, tuleb märkida hoone kasutamise see otstarve, mille osakaal hoone köetavast pinnast on kõige suurem;
- 4) kõigi kütteks kasutatud kütuste või energiateg kogused, soovitavalt viimase kolme aasta jooksul (üksikute kütuste või energiateg kaupa). Juhul kui hoone ventilatsioonisüsteemis ei kasutata ainult elektrit, kajastatakse muu ventilatsioonisüsteemis kasutatud kütuse või energia kogust kütteks kasutatud kütuste või energia koosseisus;
- 5) kõigi sooja tarbevee ettevalmistuseks kasutatud kütuste või energiateg kogused, soovitavalt viimase kolme aasta jooksul (üksikute kütuste või energiateg kaupa);
- 6) kasutatud elektri kogus, soovitavalt viimase kolme aasta jooksul. Juhul kui korterelamu korral puudub teave korterites kasutatud elektri kohta, võib kasutatud elektri koguse määramiseks summeerida korterelamu üldelektri ja määruse lisas 9 toodud näitajate abil määratud korterites kasutatud elektri koguse;
- 7) kasutatud gaasi kogus, soovitavalt viimase kolme aasta jooksul;
- 8) energiamärgise tellija või tema volitatud esindaja poolt antud teave hoone kasutamise otstarbe, kasutatavuse ja sisekliima kohta;
- 9) elamute kategooriasse kuuluva hoone korral viimase kütteperioodi jaanuari-, veebruari- ja märtsikuus ruumide kütte või energiaarve, vajatud energia või kütuse arve, väljendatud eurodes eluruumi üldpinna ühe ruutmeetri kohta. Kui elamus kasutatakse muid õigusaktist tulenevaid majandamiskulude arvestamise aluseid, antakse näitajad lähtuvalt elamus rakendatavatest majandamiskulude arvestamise alustest; [RT I, 29.12.2010, 13- jõust. 01.01.2011]
- 10) andmete esitaja nimi või asutus.

(2) Tellija või tema volitatud esindaja allkirjastab kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalike lähteandmete osa.

(3) Tellija või tema volitatud esindaja allkiri kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalike lähteandmete osal loetakse tellija kinnituseks selle kohta, et:

- 1) tema poolt energiamärgise väljastajale kättesaadavaks tehtud andmed on temale teada olevad andmed hoone ja hoone energiakasutuse kohta. Hoone energiakasutuse andmeteks loetakse kaudselt ja otseselt energiakasutust iseloomustavaid andmeid;
- 2) ta on teadlik asjaolust, et vajalike korrektsete lähteandmete puudumisel energiaerikasutuse arvutamiseks võidakse vajaliku soojuse ja elektri erikulu määrata käesoleva määruse § 15 lõikes 2 sätestatud meetodi abil ning energiamärgise väljastaja võib energiamärgise väljastada suurima kaalutud energiaerikasutuse klassiga.

§ 12. Kaalutud energiaerikasutuse arvutamine

(1) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamise osas näidatakse arvutuses kasutatavad lähteandmed ja arvutused hoone kaalutud energiaerikasutuse määramiseks.

(2) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamise osas tuleb avaldada järgnevad arvutuses kasutatavad lähteandmed:

- 1) hoone või selle osa kasutamise otstarve, millest lähtuvalt valitakse kaalutud energiaerikasutuse skaala ja kasutatav olemasoleva hoone energiamärgise vorm;
- 2) piirkond maakonna järgi, kus hoone asub;
- 3) hoone tasakaalutemperatuur;

- 4) teave hoone soojusvarustuse liigi kohta. Soojusvarustuse liigi määramisel juhitudakse käesoleva määruse §-s 4 sätestatust;
- 5) teave hoone kütmisel kasutatavate energiaallikate kohta. Energiaallika määramisel juhitudakse käesoleva määruse §-s 5 sätestatust;
- 6) köetav pind hoones (m^2);
- 7) andmed energiakasutuse kohta, mille põhjal selgitatakse välja kütuste ja energia kasutus hoone kütmiseks (MWh/a). Üldjuhul antakse andmed viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 8) andmed, mille põhjal selgitatakse välja kütuste ja energia kasutus tarbevee soojendamiseks hoones (MWh/a). Üldjuhul antakse andmed viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 9) andmed elektri kasutuse kohta hoones (MWh/a). Üldjuhul antakse andmed viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 10) andmed gaasi, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, kasutuse kohta hoones (MWh/a). Üldjuhul antakse andmed viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 11) kraadpäevade arv hoone asukoha piirkonna järgi ja hoone tasakaalutemperatuuril viimasel kolmel kalendriaastal ja normaalaasta kraadpäevade arv.

(3) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamise osas tuleb avaldada järgnevate arvutuste tulemused:

- 1) normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud küttesoojuse kulu (MWh/a). Üldjuhul antakse andmed viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 2) keskmine normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse kulu (MWh/a). Üldjuhul kasutatakse küttesoojuse kulu keskmise väärtuse määramisel andmeid viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 3) energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud keskmine soojuse kulu sooja tarbevee soojendamiseks (MWh/a). Üldjuhul kasutatakse sooja tarbevee soojendamiseks vajatava soojuse keskmise kulu määramisel andmeid viimase kolme kalendriaasta kohta. Juhul kui hoone kõige olulisemaks energiaallikaks ei ole elekter või gaas ja sooja tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult elektrit või gaasi ning summaarne elektri või gaasi kulu on mõõdetud, ei pea keskmist soojuse kulu sooja tarbevee soojendamiseks avaldama;
- 4) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine elektri kulu (MWh/a). Üldjuhul kasutatakse keskmise elektri kulu määramisel andmeid viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 5) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks (MWh/a). Üldjuhul kasutatakse keskmise elektri kulu määramisel andmeid viimase kolme kalendriaasta kohta;
- 6) aasta keskmine hoone aastane kaalutud energiakasutus (MWh/a);
- 7) hoone aastane kaalutud energiaerikasutus [$kWh/(m^2 \cdot a)$];
- 8) hoone kaalutud energiaerikasutuse klass.

2. jagu

Olemasoleva hoone energiamärgise väljastamiseks vajalike andmete määramine

§ 13. Köetava pinna määramine

- (1) Köetava pinna suuruse määramisel lähtutakse üldjuhul ehitisregistri andmetest.
- (2) Köetava pinna suuruse puudumisel ehitisregistris võib köetava pinna määramisel kasutada:
 - 1) hoone kohta koostatud dokumentatsiooni (nt projekt, inventariseerimisprojekt vms) või
 - 2) energiamärgise tellija või tema volitatud esindaja andmeid.
- (3) Köetava pinna tegelik suurus võib erineda ehitisregistrisse kantud andmetest. Märgise väljastaja selgitab võimaluse korral välja köetava pinna tegeliku suuruse ja märgib, millised andmed võeti energiamärgise väljastamisel aluseks.
- (4) Märgise väljastaja ei ole kohustatud märgise väljastamise protsessis arvutama köetava pinna suurust.

§ 14. Kraadpäevade määramine

- (1) Hoone kaalutud energiaerikasutuse arvutamisel kasutatakse kraadpäevi, mis määratakse hoone asukoha piirkonna ja hoone tasakaalutemperatuuri alusel.
- (2) Hoone asukoha piirkond tuleb valida lähtuvalt hoone asukohast maakonna järgi alljärgnevalt loetletud piirkondade seast:
 - 1) I piirkond, kuhu kuuluvad Ida-Viru ja Lääne-Viru maakond;
 - 2) II piirkond, kuhu kuuluvad Järva, Jõgeva, Rapla, Tartu ja Viljandi maakond;
 - 3) III piirkond, kuhu kuulub Harju maakond;
 - 4) IV piirkond, kuhu kuuluvad Põlva, Valga ja Võru maakond;

- 5) V piirkond, kuhu kuuluvad Lääne ja Pärnu maakond;
- 6) VI piirkond, kuhu kuuluvad Hiiumaa ja Saare maakond.

(3) Hoone asukohta piirkondade kraadpäevade määratakse alljärgnevatel ilmajaamades mõõdetud ööpäeva keskmiste välisõhu temperatuuri andmete alusel:

- 1) I piirkond – Jõhvi;
- 2) II piirkond – Tartu;
- 3) III piirkond – Tallinn (Harku);
- 4) IV piirkond – Valga;
- 5) V piirkond – Pärnu;
- 6) VI piirkond – Ristna.

(4) Energiamärgise väljastamiseks vajaliku hoone kaalutud energiaerikasutuse arvutamisel on hoone tasakaalutemperatuur alati 17 °C.

(5) Andmed kalendri- ja normaalaasta kraadpäevade arvu kohta erinevates hoone asukohta piirkondades ja käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud hoone tasakaalutemperatuuri korral avaldatakse Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi kodulehel.

§ 15. Kaalutud energiaerikasutuse määramine

(1) Hoone kaalutud energiaerikasutuse määramiseks arvutatakse:

- 1) keskmine normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse kulu;
- 2) keskmine energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud keskmine soojuse kulu sooja tarbevee soojendamiseks;
- 3) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine elektri kulu;
- 4) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks.

(2) Juhul kui tellijalt ei ole võimalik saada andmeid kasutatud energia kohta või andmed hoonetes kasutatud energia kohta on kättesaadavad vähem kui nelja kütteperioodi kuuluva kuu kohta, tuleb:

- 1) hoone kaalutud energiaerikasutus määrata määruse lisas 3 toodud energia erikasutuse andmete põhjal, välja arvatud juhul kui kasutamise otstarbe järgi, mille osakaal kütetava pinna järgi on hoonetes kõige suurem, on hoone liigitatav ärihooneks, avalikuks hooneks, transpordihooneks, tervishoiuhooneks või siseujulaks või
- 2) omistada hoonetele aastane kaalutud energiaerikasutus, mis vastab suurimale energiaerikasutuse klassile (H või G) antud kasutamise otstarbe puhul või
- 3) hoone kaalutud energiaerikasutus määrata projekteerimisettevõtja või hoonete energiaauditeid tegeva ettevõtja poolt teostatud Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 258 «Energiatõhususe miinimumnõuded» kohase hoone energiaarvutuse alusel. Andmete allikaks võib olla ka hoone ehitusprojekt, mille kütte- ja ventilatsiooniosas on näidatud hoone ligikaudne energiavajadus selle osade kaupa (energiavajadus kütteks, ventilatsiooniks, jahutuseks).

(3) Iga vaadeldava kalendriaasta küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutamiseks tuleb summeerida kasutatud kütuste energiasisaldus, kütteks ja ventilatsiooniks kasutatud soojus ning kütteks kasutatud elekter. Iga kütuse energiasisaldus arvutatakse kütteväärtuse abil. Kütteväärtusena kasutatakse tarnija poolt antud tarbimisaine alumist kütteväärtust või määruse lisas 8 toodud andmeid.

(4) Juhul kui kõige olulisemaks energiaallikaks kütmisel on elekter või elektriga käitatav soojuspump ning kütteks kasutatud elektrit eraldi ei mõõdata, tuleb tarnitud elektri kogusest lahutada sooja tarbevee valmistamiseks ja muudeks vajaduseks (näiteks toiduvalmistamine, olmeseadmed, valgustus jne) kasutatud elekter. Andmete puudumisel elektri erikasutuse kohta sooja tarbevee valmistamisel või muudeks vajadusteks võib kasutada määruse lisas 9 toodud andmeid.

(5) Normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutatakse iga energiaallika kohta järgmise valemiga:

$$Q_{N,kyt} = Q_{teg,kyt} \cdot \frac{S_N}{S_{teg}},$$

kus $Q_{teg,kyt}$ – küttesoojuse kulu vaadeldaval kalendriaastal (MWh/a);

S_N – normaalaasta kraadpäevade arv;

S_{teg} – kraadpäevade arv vaadeldaval kalendriaastal.

(6) Normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse kulu (edaspidi *normaalaasta kaalutud küttesoojuse kulu*, MWh/a) ühe kalendriaasta kohta arvutatakse valemiga:

$$Q_{(C,kyt)j} = \sum_{i=1}^p C_{k,i} \cdot Q_{(N,kyt)i} ,$$

kus p – kütteks vajatava soojuse saamiseks kasutatud energiaallikate arv vaadeldaval kalendriaastal;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(7) Mitmete aastate keskmine normaalaasta kaalutud küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,kyt} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n Q_{(C,kyt)j} ,$$

kus n – vaadeldavate kalendriaastate arv.

(8) Soojuse kulu sooja tarbevee soojendamiseks saadakse vee erisoojuse, sooja tarbevee ja külma vee keskmise temperatuuride vahe ning sooja tarbevee koguse korrutamisel. Sooja tarbevee kogus määratakse üldjuhul sooja tarbevee soojusvahetisse antud külma vee mõõtja näidu alusel. Soojuse kulule sooja tarbevee soojendamiseks lisatakse sooja tarbevee torustiku soojuskaod ja käterätikuiivatitega hoonesse antud soojus. Juhul kui mõõtmisandmed sooja tarbevee koguse kohta puuduvad, kasutatakse sooja tarbevee soojendamiseks kasutatud soojuse kulu määramiseks määruse lisas 9 toodud andmeid.

(9) Energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud soojuse kulu sooja tarbevee soojendamiseks (edaspidi *kaalutud tarbevee valmistamise kulu*, MWh/a) ühe kalendriaasta kohta arvutatakse valemiga:

$$Q_{(C,tvs)j} = \sum_{i=1}^p C_{k,i} \cdot Q_{tvs,i} ,$$

kus Q_{tvs} – soojuse kulu tarbevee soojendamiseks vaadeldaval kalendriaastal (MWh/a);
p – sooja tarbevee soojendamiseks vajatava soojuse saamiseks kasutatud energiaallikate arv vaadeldaval kalendriaastal;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(10) Mitmete aastate keskmine kaalutud tarbevee valmistamise kulu (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,tvs} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n Q_{(C,tvs)j} ,$$

kus n – vaadeldavate kalendriaastate arv.

(11) Lõigetes 9–10 kirjeldatud arvutust ei pea teostama juhul kui:

- 1) sooja tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult elektrit ning summaarse elektritarbimine on mõõdetud. Elektri kulu sooja tarbevee soojendamiseks arvestatakse sellel juhul summaarse elektritarbimise hulka;
- 2) sooja tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult gaasi ning summaarse gaasitarbimine on mõõdetud. Gaasi kulu sooja tarbevee soojendamiseks arvestatakse gaasi, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, kulu koosseisu.

(12) Energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine elektri kulu (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,el} = C_{k,el} \cdot \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Q_{el,i} ,$$

kus Q_{el} – elektri kulu (MWh/a);
 n – vaadeldavate kalendriaastate arv;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(13) Energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine gaasi kulu (MWh/a), mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,g} = C_{k,g} \cdot \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Q_{g,i} ,$$

kus Q_g – gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks (MWh/a);
 n – vaadeldavate kalendriaastate arv;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(14) Hoone keskmine kaalutud normaalaasta energiakasutus (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_C = Q_{C,kyt} + Q_{C,ivs} + Q_{C,el} + Q_{C,g} .$$

(15) Hoone aastane kaalutud energiaerikasutus [kWh/(m²·a)] arvutatakse valemiga:

$$q_C = 1000 \frac{Q_C}{A_{kyt}} ,$$

kus A_{kyt} – hoone köetav pind, mis on määratud käesoleva määruse § 13 alusel (m²).

§ 16. Kaalutud energiaerikasutuse klass

(1) Kaalutud energiaerikasutuse klass määratakse kindlaks hoone aastase kaalutud energiaerikasutuse ja hoone kasutamise otstarbe alusel vastavalt käesoleva määruse lisas 4 antud kaalutud energiaerikasutuse skaalale.

(2) Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonel väljastatakse üks ühine energiamärgis, valitakse kaalutud energiaerikasutuse skaala kasutamise otstarbe järgi, mille osakaal köetava pinna järgi on hoones kõige suurem. Olemasoleva hoone energiamärgiseid võib väljastada ka kõikide hoone kasutamise otstarvete kohta eraldi juhul, kui energiamärgised väljastatakse sama aegselt kõigile ühesuguse kasutamise otstarbega hoone osadele. Iga kasutamise otstarbe kohta väljastatakse sellisel juhul üks olemasoleva hoone energiamärgis.

4. peatükk ENERGIAMÄRGISE ANDMETE AVALDAMINE JA LEVITAMINE

§ 17. Üldsätted

(1) Hoone energiamärgise andmed ehitisregistris on avalikud.

(2) Mitme kasutamise otstarbega hoone üksikute osade energiamärgiste või hoone osale väljastatud energiamärgise kohta andmeid ehitisregistrisse ei kanta.

§ 18. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise andmete kandmine ehitisregistrisse

(1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise andmed kannab ehitisregistrisse kohalik omavalitsus pärast ehitusloa väljastamist.

(2) Energiaarvutusele põhineva energiamärgise andmetest kantakse ehitisregistrisse:

- 1) energiamärgise väljastaja äriregistri registrikood ja nimi;
- 2) ehitusloa väljastamise kuupäev;
- 3) kaalutud energiaerikasutuse klass.

§ 19. Olemasoleva hoone energiamärgise andmete kandmine ehitisregistrisse

(1) Olemasoleva hoone energiamärgise andmed kannab ehitisregistrisse energiamärgise väljastaja (energiamärgiste väljastamisega tegelev ettevõtja või füüsilisest isikust ettevõtja, energiaauditeid teostav ettevõtja või füüsilisest isikust ettevõtja, ehitiste ekspertiise teostav ettevõtja või füüsilisest isikust ettevõtja).

(2) Olemasoleva hoone energiamärgise andmetest kantakse ehitisregistrisse:

- 1) energiamärgise väljastaja äriregistri registrikood ja nimi;
- 2) energiamärgise väljastamise kuupäev;
- 3) kaalutud energiaerikasutuse klass;
- 4) teave köetava pinna määramiseks kasutatud info allika kohta.

(3) Köetava pinna määramise info allikad on:

- 1) ehitisregistri andmed;
- 2) omaniku poolt esitatud andmed;
- 3) märgise väljastaja poolt kogutud andmed.

(4) Juhul kui ehitisregistris saada olevad hoone tehnilised andmed küttesüsteemi liigi või kütte liigi kohta ei vasta tegelikkusele, esitatakse ehitisregistritele uued andmed hoone küttesüsteemi liigi või kütte liigi kohta. Kütte liigi andmeid ei uuendata, juhul kui hoone soojusvarustuse liigiks on kaugküte.

(5) Juhul kui ehitisregistris saada olevad hoone tehnilised andmed köetava pinna kohta ei vasta tegelikkusele ja tegelik köetava pinna suurus on dokumentide alusel tõendatav, teavitab olemasoleva hoone energiamärgise väljastaja energiamärgise tellijat ehitisregistrisse kantud köetava pinna andmete korrigeerimise võimalusest.

§ 20. Energiamärgise koopia levitamine kortermajas

«Korteriomandiseaduse» § 15 lõikest 8, «Korteriühituseaduse» §-st 15², «Hooneühituseaduse» § 15 lõikest 3 tulenev korteriomanikele või hooneühistu liikmetele energiamärgise koopia andmise kohustus loetakse täidetuks, kui korteriomanik või hooneühistu liige on saanud energiamärgise tiitellehe ja energiasäästu meetmete loetelu ning tal on soovi korral võimalik tutvuda energiamärgise teiste osadega.

5. peatükk MÄÄRUSTE MUUTMINE JA MÄÄRUSE JÕUSTUMINE

§ 21. Majandus- ja kommunikatsiooniministri määruse «Ehitise tehniliste andmete loetelu» muutmine

Majandus- ja kommunikatsiooniministri 24. detsembri 2002. a määruses nr 69 «Ehitise tehniliste andmete loetelu» (RTL 2003, 3, 26) tehakse järgmised muudatused:

- 1) paragrahvi 12 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: « 1) kaugküte;»;
- 2) paragrahvi 12 täiendatakse punktiga 4¹ järgmises sõnastuses: « 4¹) õhksoojuspump-küte;»;
- 3) paragrahvi 13 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: « 1) vedelkütus;»;
- 4) paragrahvi 13 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks.

§ 22. Määruse jõustumine ja rakendamine

(1) Määrus jõustub 2009. aasta 1. jaanuaril.

(2) Kui ehitusettevõtja annab pärast 2009. aasta 1. jaanuari tellijale üle sisekliima tagamisega hoone või selle eraldi kasutatava osa, mis on projekteeritud ja mille kohta on ehitusloa väljastatud enne 2009. aasta 1. jaanuari, ei pea ehitusettevõtja tellijale energiamärgist üle andma.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta (EÜT L 1, 04.01.2003, lk 65–71).

Määruse lisad on avaldatud elektroonilises Riigi Teatajas. Alus: «Riigi Teataja seaduse» § 4 lõige 2 ja riigisekretäri 17.12.2008. a resolutsioon nr 17-1/08-07947.

